

Последњих дана Срби на северу Косова и Метохије били су сведоци једне хистерије, праве панике коју је наметао јавности Србије њен премијер Александар Вучић. Све је почело после бриселских преговора на највишем нивоу између Београда и Приштине, када су се највиши представници Србије сложили да тзв. зид у дужини од петнаестак метара изграђен према мосту на Ибру мора да се уклони и када су схватили да од стварања „шиптарске заједнице српских општина“ нема ништа.

Да би маскирао свој пристанак председник Владе Србије је почео да удара у ратна звона тако да су се огласиле сирене у Рашкој, војска и полиција у истом месту је обукла ратне униформе и са дугим цевима шетала кроз град. Председник хеликоптером слеће у Рашку и разговара са наводним представницима српског народ тј. са „шиптарским градоначелницима“ (јер су бирани по закону самопроглашене републике Косово) да би их наводно „бесне“ умирио и наговорио да полижу све оно на шта је председик Владе Србије у Бриселу пристао.

За цело то време стање у северном делу града Косовске Митровице је било мирно, изузев што су запослени у здравству и просвети, које још финансира Влада Србије, добили радну обавезу да чувају „зид“.

Председник Владе Србије је здушно пренео овлашћење по питању преговора некомпетентном „шиптарском градоначелнику“ Горану Ракићу (положио је заклетву и писмено се обавезао да ће поштовати устав и закон републике Косово) о судбини зида у Косовској Митровици. Какав је стручни и политички квалитет Горана Ракића најбоље се видело током конференције за штампу Александра Вучића када је он констатовао да Срби на северу Косова имају болест страха, а да Приштина, како он каже а сви смо чули, нема „агеренцију“ над северним делом града Косовска Митровица. Иначе пре ове функције Горан Ракић је био ватрогасац.

Из архиве НСПМ: Косово дамо - зид не дамо?!

Пише: Марко Јакшић
петак, 26 јануар 2018 11:48

Из архиве НСПМ: Косово дамо - зид не дамо?!

Пише: Марко Јакшић
петак, 26 јануар 2018 11:48

